

Turvasatama natseille

Raportti kertoo:
merkittävien
natsien turvasatama
oli Yhdysvalloissa
lähde: New York Times

Juhani Aitomaa
Osa 2

Raportti kertoo: merkittävien
natsien turvasatama oli
Yhdysvalloissa

Myös oikeusministeriössä salattiin joskus maassa olevia natsveja koskevia asioita. Vuonna 1980 syyttäviviranomaiset esittivät CIA:n ja FBI:n vääristelleen tosiasioita esittämällä, ettei niillä ole tietoa entisen Waffen SS -sotilaan Tscherin Soobzokovin menneisyydestä. Raportin mukaan kuitenkin myös oikeusministeriössä tiedettiin, että maahantulonsa jälkeen Soobzokov oli kertonut natsiajastaan CIA:lle. Soobzokovin karkotus ei edennyt. Radikaali juutalaisryhmä tappoi hänet pommilla hänen kodissaan Patersonissa, New Jerseyssä vuonna 1985. Oikeusministeriön salailu raportin suhteen on yksi poliittinen pulma Obaman hallinnolle, jota on mainostettu avoimimpana Yhdysvaltain historiassa. Pres. Obama halusi oikeusministeriön yhteistyötä hallituksen arkistojen avaamiseksi. Nateja koskeva raportti on lähtöisin oikeusministeriön lakimiehenä toimineen Mark Richardin aloitteesta. Vuonna 1999 hän pyysi silloista oikeusministeriä Janet Renoa aloittamaan tarkat tutkimukset historian tästä vaiheesta.

Tehtävään Richard sai avukseen syyttäviviranomainen Judith Feigin. Kun raportin lopullinen versio oli valmistunut vuonna 2006, Richard pyysi esimiehiään julkaisemaan raportin, mutta pyyntö evättiin. Rikhard sairastui vakavasti syöpään ja kertoi tuolloin perheelleen ja ystävilleen haluavansa nähdä raportin julkisuudessa ennen kuolemaansa. Hän kuoli kesäkuussa 2009. Oikeusministeri Eric H. Holder puhui hautajaisissa. Judith Feigin kertoi tavanneensa Rikhardin viikkoa ennen tämän kuolemaa, "...hän pyrki edelleen saamaan raporttia julkiseksi, se mursi

Nazis Were Given 'Safe Haven' in U.S., Report Says

Share full article

Dr. Josef Mengele in 1956, left. Arthur Rudolph, center, in 1990, was a rocket scientist for Nazi Germany and NASA. John Demjanjuk in 2006.

Left and center, Dave Dieter/The Huntsville Times, via AP; C.H. Pete Copeland/Plain Dealer, via AP

hänen sydämensä." Rikhardin kuoleman jälkeen David Sobel, lakimies Washingtonista, yhdessä National Security Archive säätiön kanssa nosti oikeuskanteen raportin julkaisemisen puolesta vedoten lakiin, joka kieltää informaation pimittämisen. Oikeusministeriö taisteli kannetta vastaan, mutta antoi Sobelille lopulta raportin osittaisen kopion, josta oli poistettu yli 1000 lausetta ja viittausta. Syyksi esitettiin yksilöä koskevat ja kansalliset syyt.

Oikeusministeriön tiedottajan Laura Sweeneyn mukaan ministeriö on sitoutunut läpinäkyvyyteen ja raportin poistot oli tehty kokeneiden lakimiesten suosituksesta. Sensuroimaton raportti paljastaa, että oikeusministeriö löysi "savuavan ase" vuonna 1997, kun löydettiin todisteet, että Sveitsi oli ostanut natseilta holokaustissa vainotuilta juutalaisilta ryöstettyä kultaa. Sensuroidussa raportissa viittaukset asiaan on poistettu, samoin kohdat oikeusministeriön ja sisäministeriön erimielisyydestä koskien Sveitsin osuutta. Poistettu on myös kohta, jossa käsitellään USA:n ja Latvian viranomaisten neuvotteluja vuonna 2000 koskien Latvian viranomaisten painostamista kiinnioittamaan maassaan olevat natsit.

Poistettu oli myös makaaberi ja aika tuntematon yksityiskohta siitä, että OSI:n johtaja piti pöytälaatikossaan päänahan palasta, jonka uskottiin kuuluneen tri Mengelelle, yhdelle etsityimmistä natsirikollisista. Sen uskottiin auttavan todistamaan, oliko Mengele kuollut. Mengeleä koskevassa osassa raportti mainitsee, että OSI tutki 1980 -luvun puolivälissä olisiko Mengele paennut Yhdysvaltoihin ja olisiko hän vielä elossa. Tri Mengelen kirjoja ja

päiväkirjoja tutkijat saivat eteensä 1970 -luvulla. Niistä, samoin kuin saksalaisista arkistoista löytyneistä Mengelen hammastiedoista toivottiin apua hänen jäljittämiseensä. Kun DNA testit saatiin käyttöön, päänahan palanen, joka oli saatu Brasilian viranomaisilta, osoittautuikin tärkeäksi osaksi selvityksessä, jonka mukaan Mengele pakeni Brasiliaan ja kuoli siellä n. vuonna 1979.

Sensuroidusta raportista puuttuu sellaisiakin dokumentteja, jotka jo kauan ovat olleet julkisia, kuten eräitä oikeuden päätöksiä, kongressin todistajanlausuntoja ja 1970 -luvulla lehtien etusivuilla olleita juttuja. OSI:n suurin tiedetty epäonnistuminen koskee John Demjanjukin roolia. Demjanjuk oli eläkkeellä oleva amerikkalainen autotehtaan työläinen, jota OSI erehtyi luulemaan Treblinkan keskitysleirin komentajaksi "Iivana Julmaksi". Sensuroitu raportti on tapauksen osalta suurelta osin "puhdistettu" mukaan lukien USA:n vetoomustuomioistuinten lausunto, jossa kyseenalaistetaan oikeusministeriön virkailijoiden eettisyys asiassa. New York Timesin haltuunsa saama raportti mainitsee, kuinka Demjanjukin puolella ollut latvialainen ryhmä maahanmuuttajia sai järjestettyä niin, että OSI:n paperijätteet kuljetettiin päivittäin heille vuosina 1985-87. Ryhmä tutki materiaalin löytääkseen todisteita Demjanjukin puolesta.

John Demjanjuk syntyi 3.4.1920 ja oli sodan aikana ukrainalainen SS -mies. Demjanjukin sanotaan toimineen vartijana Treblinkan keskitysleirissä 1942-43. Hänet tunnistettiin vartijaksi, jolle annettiin nimi "Iivana Julma", koska ko. vartija syyllistyi erityiseen raakuuteen ja julmuuteen vankeja kohtaan. Sodan jälkeen John Demjanjuk eli 7 vuotta Etelä-Saksassa työskennellen USA:n armeijan palveluksessa. Vuonna 1952 hän muutti perheineen Yhdysvaltoihin Ohioon ja oli eläkeikänsä saakka työssä autotehtaissa. Kun John Demjanjuk "tunnistettiin", Israel vaati Demjanjukin luovuttamista ja se toteutui 1986. Holokaustista selvinneiden todistusten mukaan hänet tuomittiin kuolemaan, mutta kun vähän myöhemmin ilmeni, että eräs toinen henkilö olikin todennäköisempi "Iivana Julma", Israelin korkein oikeus vapautti hänet. Entisten Treblinkan vartijoiden mukaan "oikea" Iivana Julma oli Ivan Marchenko -niminen. Demjanjuk karkotettiin Israelista takaisin Yhdysvaltoihin. Epäilyt Demjanjukin natsimenneisyydestä elivät kaiken aikaa ja vuonna 2009 hänet kuljetettiin Saksaan, kun häntä vastaan oli nostettu uusi syyte koskien osallisuutta 30 000 juutalaisen murhaan Sobiborin keskitysleirissä. John Demjanjuk sanoo itse olleensa sodan aikaan N-liiton armeijassa, joutuneensa vangiksi ja saksalaisten toimesta pakotettiin työskentelemään keskitysleireissä. Oikeudenkäynti Saksassa alkoi vuoden 2009 marraskuussa ja Demjanjuk tuomittiin syylliseksi. Hän kuoli vuonna 2012.

Jeesuksen syntymän tapahtumat

Rovasti Olavi Peltola

Evankeliumi alkaa Jeesuksen Daavidin pojan ja Abrahamin pojan "syntymisen kirjana", suku-luettelolla (Matt.1:1-17). Näin jo heti alussa kohtaamme VT:n tärkeimpiä henkilöitä. Tiedämmekö todella, mitä VT kertoo Abrahamista, Iisakista, Jaakobista, Juudasta ja Tamarista? Kuinka hyvin tunnemme Daavidin ja hänen poikansa Salomon?

Evankeliumi edellyttää meidän tuntevan heidät hyvin. Se ikään kuin pakottaa meidät kertaamaan VT:n keskeisintä henkilöhistoriaa. Jos haluamme oppia tuntemaan Jeesuksen, meidän on opittava tuntemaan hänen esi-isänsä ja myös hänen esi-äitejään (1:3-6).

Matteuksen mukaan Jumalan johdatuksena vuosituhanneissa sukupolvien ketjussa on 14 sukupolven rytmi. Se alkaa Abrahamista, ja Daavidin ja maanpakolaisuuden kautta se päättyy Kristuksen syntymään (Matt.1:17). Se ei voi olla sattumaa. Se osoittaa VT:n henkilöhistorian tähtäävän juuri Jeesukseen.

Enkelin antama nimi Jeesus on kreikankielinen muoto heprealaisesta nimestä Joosua ja merkitsee "Herra pelastaa", Matt.1:21: **"Ja hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä"**, Ps.130:8: **"Ja hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä."**